

Pavla Kovaříková

ROZHLEDNA

ELIŠČINA KOUZELNÁ HŮLKA

AHOJ DĚTI,

jmenuju se Eliška, je mi šest let
a příští rok půjdu do první třídy.

**Budu se tam učit písmenka,
která se čtou rukama.** Že jste
o nich ještě neslyšely? Opravdu
taková jsou. Nepíšou se tužkou ani
nějakou pastelkou, ale vytlačujou se
na papír. Ten potom prý vypadá, jako
byste po něm rozsypaly neviditelný
mák. Já se tahle hmatací písmenka
budu učit proto, že nevidím.

Nevidět je, jako když zavřete oči
a držíte je zavřené. Schválně,
zkuste si to. Zavřete oči a chvíli
tak zůstaňte...

Jenže já nic nevidím, i když ty oči
otevřu... Asi to zní divně, co?
Už jsem se tak prostě narodila...

Nevidím, že přede mnou je třeba židle nebo že paní učitelka stojí vedle mě. Když ta židle není na svém místě, zakopnu o ni a to pěkně bolí. U nás ve školce je často rámus. To pak zjistím, kde paní učitelka je, až když řekne něco nahlas.

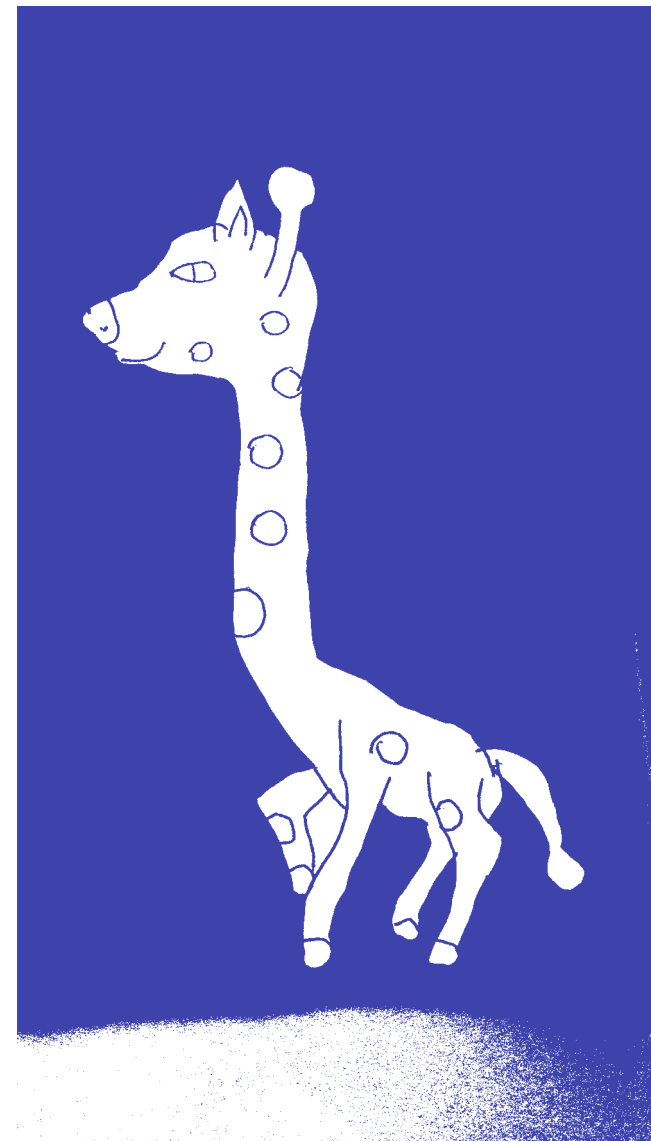
Třeba včera jsem si ve školce hrála s Kubou. To je můj kamarád. Je s ním vždycky zábava. Tak ten Kuba ke mně včera přiběhl a hned mi řekl, že je to on. Pak mě vzal za ruku a šli jsme si stavět letadlo z lega.

Nebo Anička, to je taky moje kamarádka. Dneska jsme spolu převlékaly panenky, to byla naše miminka. Anička mi dávala do ruky oblečky, nemusela jsem je vůbec hledat.

Vy se na hračky díváte očima, já se na ně dívám rukama. Chápete?

TREFÍŠ SE?
TEĎ ZAVŘI OČI
A ZKUS VYBARVIT
ŽIDLII ŽIRAFU.

Jak jsem už řekla, bývá u nás ve třídě velký rambajs, že není ani pořádně slyšet, co paní učitelka volá. Občas z toho bývám i pěkně unavená. Nebo se i třeba trochu začnu bát. Možná, že vám to tolik nevadí. Vy se můžete rozhlížet kolem, i ve velkém hluku najdete svoje kamarády nebo nějakou svou hračku a dojdete si, kam chcete. Jenže já ne. Když nevidím a je kolem velký rambajs, neslyším dobře, nepoznám kamarády po hlase, začnu se cítit ztracená.

Hele, a nosíte v dešti na hlavě kapucu?

Já ne, nesnáším to. Kapuce děsně šustí kolem uší a já pak nic neslyším. Je to úplná hrůza. **Víte, já se taky dívám ušima.** Takže je musím mít volné... Paní učitelka už se kvůli tomu na mě nezlobí, už to taky chápe...

Lidi si myslí, že když nevidím, je kolem mě jen samá tma. To se mi moc nezdá. Co jsem si všimla, tak tma se udělá, než se jde spát, a lidi, co vidí, říkají, že si musí rozsvítit. To je pak slyšet takové cvaknutí. A když si nerozsvítí, nemůžou nic najít a začnou se vůbec chovat divně. Já to cvaknutí nepotřebuju, **o té tmě nic nevím a věci můžu dělat pořád stejně.**

Některé děti říkají, že ve tmě jsou strašidla, a pak se jich bojí. Já úplně nevím, jak to myslí... Nějaké **slizké a odporné strašidlo** myslím by se spíš mohlo schovat do větru, když nám někdy kvílí u zadních dveří na zahradu. Myslím, že by celé bylo jako z modelíny. Nesnáším modelínu, jak mi tak ošklivě napatlá prsty, nemůžu pak nic dělat... Nebo se taky někdy bojím na schodech u naší půdy, když po nich mám jít dolů. Mám strach, co se stane, když udělám tak hluboký krok, jestli třeba celá nezmizím a už mě nikdo nikdy nenajde...

MEDVĚD UTÍKÁ PŘED
STRAŠIDLEM. JAK ASI
TO STRAŠIDLO VYPADÁ?
DOKRESLI HO.

A teď vám ještě prozradím

jedno tajemství, já jsem se ho dozvěděla od své maminky.

Chcete ho slyšet? Tak dobře...

S maminkou si občas povídáme o kouzelné hůlce... A že ji taky jednou budu mít, až ještě malinko povyrostu. Moc se na to těším.

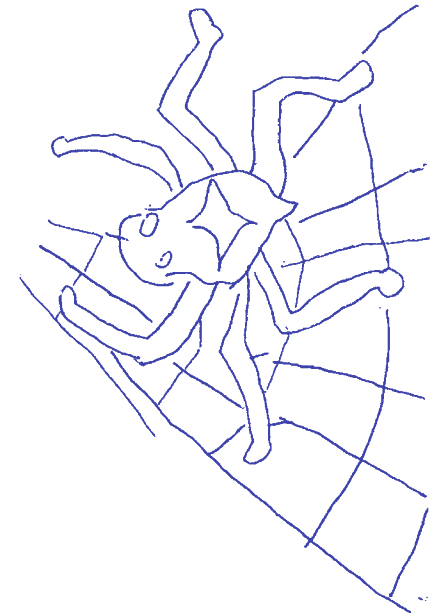
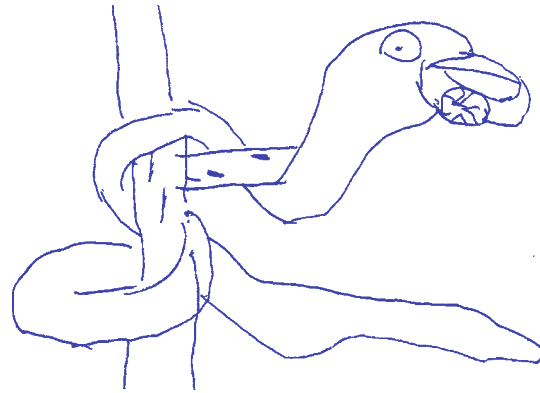
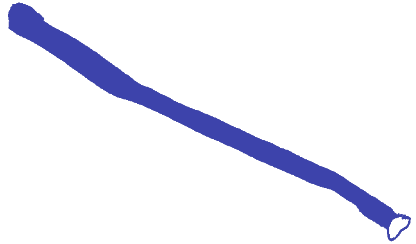
Je to prý taková hůlka, se kterou budu moct chodit úplně ale úplně sama. A vůbec nikoho se nebudu muset držet za ruku. No to si ani neumím představit, že by to tak jednou mohlo být. S tou kouzelnou hůlkou si půjdu úplně sama a nic se mi přitom nestane. Chápete to? To bude paráda! Tou hůlkou si před sebou budu ťukat, ťuk-ťuk, ťuk-ťuk. Hůlka mi ukáže, kde přesně je z chodníku schod dolů, kde je na zemi hrbol a kde dveře do domu. Strašně se na to těším, až se s tou

kouzelnou hůlkou budu učit chodit. Maminka mi taky říkala, že ta hůlka se dá poskládat na úplnou pidihůlku. Takže když půjdu s někým za ruku, můžu ji mít zastrčenou v kapse. Ani trochu mi nebude překážet. To bude taková paráda!

Tak ahoj, moc ráda jsem vám tohle všechno řekla. Vaše **ELIŠKA**.

KE KOMU TĚ HŮLKA
ZAVEDE? VEM TUŽKU,
POLOŽ JI NA SPIČKU
HŮLKY, ZAVŘI OČI
A VYRAŽ NA CESTU.

Pokud vás Eliščino vypravování zaujalo, můžete se toho o ní dovědět víc na stránkách Rozhledny (www.rozhledna.info).

Další informace, praktické rady a konkrétní pomoc ohledně nevidomých dětí a jejich blízkých můžete získat u pracovníků Rané péče Eda (www.eda.cz) a Asociace rodičů a přátel dětí nevidomých a slabozrakých (www.asociacerodicu.estranky.cz).

Knihy určené nevidomým dětem hledejte v Knihovně a tiskárně pro nevidomé (www.ktn.cz) a Knihovně hmatových knížek, kterou provozuje výše zmíněná Asociace.

Eliščina kouzelná hůlka
určeno dětem od 5 let
Napsala Pavla Kovaříková
Ilustrovala Pavla Kovaříková
Graficky upravil Martin Kubát
Vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov
Vydala Rozhledna – poradenské služby
pro život s těžkým zrakovým postižením, z. ú.
Český Brod, 2017
www.rozhledna.info

Tato publikace vychází v rámci projektu zážitkových seminářů s názvem „Dívám se rukama, dívám se ušima“, určených dětem staršího předškolního a mladšího školního věku. Náklady na její výrobu jsou zčásti financovány z daru poskytnutého Nadačí Umění pro zdraví.

Činnost Rozhledny dlouhodobě podporuje Nadační fond Českého rozhlasu z veřejné sbírky Světluška.

Velice si vážíme důvěry, kterou v nás vkládají všichni naši dárci.

Aktivity Rozhledny můžete podpořit i vy zasláním jakékoli částky na účet č. 2600729726/2010.

Děkujeme.

ELIŠČIN SVĚT JE PLNÝ
ZVUKŮ, HLASŮ, VŮNÍ
A DOTYKŮ, ZATÍMCO
TY VNÍMÁŠ I BARVY.

